

ברנדו נלחם בסרט נגד המנהיגים המושחתים של האיגודים המיקצועיים שהשתלטו על הנמלים - בארץ נאבקים עובדי רשות הנמלים נגד מנכ"ל

הרשות יצחק רהב (מימין) ואנשיו - המונעים לסענתם חקירת פרשיות שחיתות מדהימות

במשך חודשים ארוכים מנסים עובדים רבים של הרשות, שאינם יכולים להשלים עם תופעות המורות שהתגלו להם תוך כדי עבודתם, להביא לחשיפת האמת, לביקורת החשדות החמורים ולחקירה ממצה בשורה ארוכה של מימצאים מסמרי שיער. כל ניסיונותיהם של עובדים נאמנים אלה להזעיק את דעת-הקהל והשילטונות ולהפיק נות את תשומת-הלב הציבורית למתרחש ברשות-הנמלים נתקלו עד כה בקיר אטום. שתיקתו של שר-התחבורה חיים לנדאו וסירובו לטפל בהאשמות ובחשדות שהובאו לפניו, היא המורה לא פחות מניסיונה של הנהלת רשות-הנמלים להסתיר את מימצי הביקורת.

רשות-הנמלים, שהוקמה לפני 18 שנה, היא תאגיד ממלכתי המפעיל את

טען אחד מראשי הרשות, "ראשי משרד-התחבורה רוצים לטהר את צמרת רשות-הנמלים, השייכת לדעתם למערך". ואמנם, צמרת רשות-הנמלים התמנתה עוד בתקופת שילטון המערך. רוב אנשיה הם קצינים בכירים לשעבר בצה"ל, אנשי חיל-הים וחיל-האוויר, שהוגדרו בשעתו כי "ביצועיסטים" ומונו לתפקידיהם בשל כישוריהם הארגוניים וההנדסיים ולא בשל השתייכותם המפלגתית. יחד עם זאת, מוגדרים חלקם כאנשיו של חיים בר-לב, מי שהיה בשעתו רמטכ"ל ואחרי-כך שר המיסחר והתעשייה.

אלא שהניסיון להציג את העימות בין הנהלת רשות-הנמלים לבין משרד-התחבורה על רקע פוליטי הוא ניסיון הטעיה והסתה. לא צמרת משרד-התחבורה, כפי

חופי הכרד נוסח ישראל

שלושת הנמלים הגדולים של ישראל - חיפה, אשדוד ואילת.

עימות בין שני חברים לנשק

פקידי הרשות הם, כפי שקובע ה"חוק" לתכנון, לבנות, לפתח, לנהל, להחזיק ולפעיל את הנמלים. כל אחד מהנמלים מופעל בידי הרשות בנפרד, כמפעל העומד ברשות עצמו. הרשות כסופה ל"ממשלה, באמצעות משרד-התחבורה, שכן הממשלה היא המאשרת את תקציביה או העריפיה. אולם כמו כל הרשויות הממ"ל לכתיות היא גוף ציבורי עצמאי, שבראשו עומדת מליאה, המתמנה אומנם בידי הממ"ל, אך מורכבת מנציגי הציבור.

יו"ר הרשות הוא הד"ר נפתלי וידרא, ארבעה-עשר החברים הנוספים של הרשות הם שישה פקידים ממשלה, המייצגים את משרד-האוצר, התמ"ת, התחבורה, החק"ל, הפנים והמיטרה. עימם מכהנים גם נציגים של מכון-הייצוא, המועצה-לשיוק-פריהדר, עיריית אשדוד, מועצת פועלי חיפה, התאחדות התעשיינים ונציג הספנות מליאת הרשות היא הבוחרת את מנכ"ל הרשות וממנה את מנכ"ל משנה ומנכ"ל יצחק ("איזי") רהב, אלוף-משנה בחיל-הים, ששימש מישנה למנכ"ל פה שהאלוף (מיל.) דווידי רמו כיהן מנכ"ל.

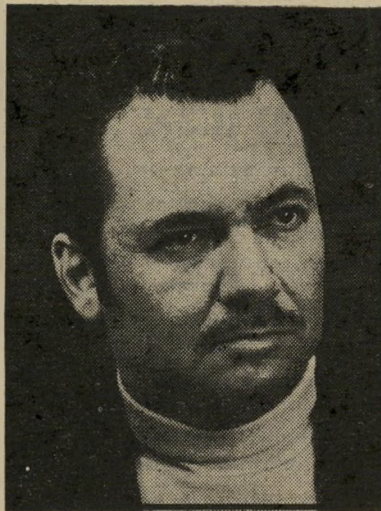
שמנסה הנהלת רשות-הנמלים ליצור את הרושם, היא הנאבקת נגד המתרחש ברשות-הנמלים. ההיפך הוא הנכון. המאבק נגד השחיתות ברשות-הנמלים בא מלמטה ולא מלי מעלה. הוא התחיל בקרב עובדי הרשות, מהנדסי ואנשי יחידת הביקורת שלה.

מות הבלתי מבוססת של יועץ שר-התחבורה והביעה אמון מלא במנכ"ל רשות-הנמלים, יצחק ("איזי") רהב ובחבר עוזריו, בשיחות לא רשמיות לא הסתירו ראשי רשות-הנמלים את דעתם כי המערכה המתחוללת נגדם היא עימות פוליטי. "הליך כוד רוצה להשתלט על רשות-הנמלים."

אחד הפרטים ההוליוודיים הטובים ביותר שנוצרו אי פעם, טבע מטבעי לשון שהסכה מילה נירדפת לשחיתות בי נמלים. היה זה הסרט חופי הכרד, שהופק לפני עשרים וחמש שנים. שמו הפך מאז מושג.

בסרט מנסה מלון ברנדו להיאבק בקבוצה של סחטנים, שהשתלטה על האיגוד המקצועי של פועלי הנמלים בניו-יורק, מבי טיחה עבודה בנמל רק לאנשי שלומה תוך גביית "מס-חבר" הנכנס לכיסי הבוסים ושולטת תוך כדי כך בנמל שילטון בלי מיצרים.

השבוע התפוצצה לראשונה ברעש גדול הגירסה הישראלית של חופי הכרד. האיש שפוצץ אותה לא היה דווקא פועל נמלים מיסכן, מהסוג אותו גילם מלון ברנדו בסרט, מי שעשה אז תהיה המהנדס יוסף דוריאל, יועצו המיוחד של שר-התחבורה חיים לנדאו. במכתב ששיגר למנכ"ל ה"משרד, פירט דוריאל שורה ארוכה של האשמות כלפי רשות-הנמלים ומנהלה, אך תם הוא רואה אחראים למה שמתרחש בנמלי ישראל. האשמה העיקרית אותה הטח דוריאל כלפי הרשות: ניסיון לחבל בוקירות המיטרה ובביקורת יחידת הביקורת של רשות-הנמלים בחשדות של פרישיות שחיתות המתרחשות מזה מיספר שנים בתחומים הנתונים לשליטתה של הרשות. תגובת הרשות היתה אופיינית לתגובות תהיכה הנתונות לכל מימצאי הביקורת שהועלו נגדה. מליאת רשות-הנמלים התכנסה לדיון, דחתה את "ההאש"

יועץ שר דוריאל

שר-התחבורה לנדאו

... מליחמה פוליטית.